

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ИРЛАНДИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ПЕЧАЛБИТЕ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Ратифицирана със закон, приет от 38-то Народно събрание на 20.12.2000 г. – ДВ, бр. 108 от 29.12.2000 г. Издадена от министъра на финансите, обн., ДВ, бр. 9 от 30.01.2001 г., в сила от 5.01.2001 г.

Правителството на Република БЪЛГАРИЯ и Правителството на ИРЛАНДИЯ, желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и печалбите от прехвърляне на имущество, се договориха както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2 ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите и печалбите от прехвърляне на имущество, налагани от страна на всяка договаряща държава, или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.
2. За данъци върху доходите и печалбите от прехвърляне на имущество се считат всички данъци върху общия доход, или върху елементи на дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество.
3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази Спогодба са по-специално:
 - а) за Република България:
 - i) данъкът върху дохода на физическите лица;
 - ii) корпоративният подоходен данък;
(по-нататък наричани "български данък");
 - б) за Ирландия:
 - i) данъкът върху доходите;
 - ii) данъкът върху печалбата;
 - (iii) данъкът върху печалбите от прехвърляне на имущество;
(по-нататък наричани "ирландски данък").

4 Спогодбата ще се прилага и за всички в значителна степен подобни по естеството си данъци, които ще се налагат след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните

органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) термините "договаряща държава", "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Ирландия, съобразно контекста;
 - б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл означава територията, включително и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталният шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право.
 - в) терминът "Ирландия" включва всяка територия извън териториалните води на Ирландия, която в съответствие с международното право е, или впоследствие може да бъде определена в съответствие със законодателството на Ирландия относно континенталния шелф като територия, върху която могат да бъдат упражнявани правата на Ирландия във връзка с морското дъно и земните недра и техните природни богатства.
 - г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;
 - д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
 - е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
 - ж) терминът "национално лице" означава:
 - (i) по отношение на Ирландия всеки гражданин на Ирландия и всяко юридическо лице, асоциация или друга общност, чийто статут се определя от действащото законодателство на Ирландия;
 - (ii) по отношение на България всяко физическо лице, притежаващо гражданството на България и всяко юридическо лице, дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателство на България.

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се експлоатира единствено между места намиращи се в другата договаряща държава;

к) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на България - министърът на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на Ирландия – Съветниците по държавните приходи или техен упълномощен представител.

2. При прилагането на Спогодбата от всяка договаряща държава, всеки термин, който не е изрично определен, освен ако от контекста не се налага друго, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази държава по отношение на данъците обхванати от Спогодбата.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което, съгласно законодателството на тази държава, подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество и също включва тази държава и всеки неин орган на местна власт. Този термин обаче, не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия чрез взаимно споразумение да определят, за целите на Спогодбата, лицето като местно лице само на едната договаряща държава.

Член 5 МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница; или
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства;

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва и строителна площадка, строителен или монтажен обект, или свързаните с тях надзорни дейности, но само когато площадката, обектът или дейностите продължават за период надвишаващ 6 месеца.

4. Когато едно лице извършва офшорна дейност в една от договарящите държави, свързана с изследването или експлоатацията на морското дъно, земните недра и техните природни богатства, разположени в тази държава, се счита, че това лице извършва дейността си чрез място на стопанска дейност в тази договаряща държава.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място на дейност, единствено за всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер за предприятието;
- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д"

дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 7, действа от името на предприятие, като има или обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал.5, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място, място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава, само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действуват в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато действията на такъв представител са насочени изцяло или почти изцяло в полза на предприятието и ако приетите или наложените условия в техните търговски или финансови отношения се различават от тези, които биха били приети или наложени в противен случай, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава, или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не превръща което и да е от дружествата в място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство) намиращ се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 на този член се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7 ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Ако в едната договаряща държава е прието печалбите, отнасящи се до място на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на общата печалба на предприятието между неговите отделни звена, то разпоредбите на ал. 2 не ограничават тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно възприетия начин на разпределение. Все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност при обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, печалбите причислими към мястото на стопанска дейност се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доходи или печалби от прехвърляне на имущество, които са разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8
МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт, се облагат само в тази държава.
2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност, или международна експлоатационна агенция.

Член 9
СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

- а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или
- б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на Спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10
ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.
2. Въпреки това, такива дивиденти могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащ дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато

притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 на сто от brutната сума на дивидентите, ако притежателят на дивидентите е дружество, което пряко притежава поне 25 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 10 на сто от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребяван в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите чрез място на стопанска дейност разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на членове 7 или 14.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи възникващи в тази друга държава.

Член 11

ЛИХВИ

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от brutната сума на лихвите.

Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

3. Независимо от разпоредбите на алинея 2, лихвите възникващи в едната договаряща държава и изплащани на правителството на другата договаряща държава, или на неин орган на местна власт, или на Централната банка на тази друга държава, няма да се облагат с данък в първата договаряща държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации, както и други доходи, приравнени на доходи от паричен заем по законодателството на държавата, в която тези доходи възникват, но не включва доход, който е определен като дивидент по смисъла на чл.10. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава. Когато обаче, платещт на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат също да се облагат с данък в договарящата държава, от която произхождат съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи, предавания по сателит, кабел, оптически кабел или други средства за възпроизвеждане на звук или образ за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или на информация (ноу-хау) относно промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнагражденията, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на член 7 или 14.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения и тези авторски и лицензионни възнаграждения са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава се счита, че авторските и лицензионните възнаграждения възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на авторските и лицензионните възнаграждения, или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в член 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.
2. За целите на ал. 1, печалби от прехвърляне на недвижимо имущество разположено в другата договаряща държава, включват и печалби от прехвърляне на акции (включително облигации и всякакви ценни книжа), различни от акции, които се котират на фондова борса, чиято стойност или по-голяма част от стойността им се формира пряко или непряко от недвижимо имущество разположено в тази друга държава.
3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такова определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.
4. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава или на движимо имущество, свързано с експлоатацията на такива транспортни средства, се облагат с данъци само в тази държава.
5. Печалбите от прехвърляне на всяко имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.
6. Разпоредбите на ал.5 не засягат правото на договарящата държава да събира данък, съгласно своето законодателство, върху печалбите от прехвърляне на всяко имущество, получени от физическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава и което е било местно лице на първата посочена държава по което и да е време през период от три години, непосредствено предхождащо прехвърлянето на имуществото, ако това имущество е било притежавано от физическото лице преди то да стане местно лице на тази друга държава.

Член 14

ДОХОДИ ОТ НЕЗАВИСИМИ ПРОФЕСИОНАЛНИ И ДРУГИ ЛИЧНИ УСЛУГИ

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности от независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен когато лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако лицето разполага с такава определена база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, стоматолози, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Освен в случаите, визирани от разпоредбите на членове 16, 18, 19 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, възнаграждението се счита получено там и може да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението се изплаща от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или на шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага се облага с данък в тази договаряща държава.

Член 16

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

АРТИСТИ И СПОРТИСТИ

1. Независимо от разпоредбите на членове 14 и 15, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на членове 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

Член 18 ПЕНСИИ

1. Освен в случаите по чл. 19, ал. 2, пенсии и други подобни плащания или анюитети, платени на местно лице на едната договаряща държава, във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази договаряща държава.

2. Терминът "анюитет" означава определена сума, която се изплаща периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време срещу задължение за пълно и съответно възстановяване на плащанията в пари или в тяхна равностойност.

Член 19 ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги от държавен характер на тази държава или неин орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги от държавен характер на тази държава или на неин орган, се облагат само в тази държава;

б) Тези пенсии обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и на пенсии, изплатени за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20 СТУДЕНТИ И СТАЖАНТИ

Плащания, които получава за своята издръжка, образование или стаж студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че плащанията са то източник извън тази държава.

Член 21 ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което посети едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга акредитирана от държавата образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава за всяко възнаграждение получено във връзка с това преподаване или научно изследване за период, който не надвишава две години, считано от датата на първото му пристигане с тази цел в тази държава, при условие, че това възнаграждение е получено от него от източници извън тази държава. Физическото лице може да се възползва от облекченията на тази разпоредба само веднъж.

2. Предходната разпоредба няма да се прилага по отношение на доходите от научно - изследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице предимно за лично благодетелстване на някое лице или лица.

Член 22 ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо къде възникват, които не са посочени изрично в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 се прилага само по отношение на доходи от недвижимо имущество, така както е определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

ГЛАВА IV
МЕТОДИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА
ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ
Член 23

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. По отношение на България, двойното данъчно облагане се избягва както следва:

(а) Когато местно лице на България получава доходи или печалби от прехвърляне на имущество, които според разпоредбите на тази Спогодба могат да бъдат обложени с данък в Ирландия, България, като се имат предвид разпоредбите на буква (б), освобождава от данъчно облагане тези доходи или печалби от прехвърляне на имущество.

(б) Когато местно лице на България получава дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения или печалби от прехвърляне на имущество, които в съответствие с разпоредбите на чл.10, 11, 12 и чл.13, ал. 6, могат да се облагат в Ирландия, България допуска приспадане от данъка върху доходите или печалбите от прехвърляне на имущество на това местно лице, сума равна на данъка, платен в Ирландия. Такова приспадане обаче, няма да надвишава тази част от българския данък, изчислен преди приспадането, която съответства на доходите или печалбите от прехвърляне на имущество произхождащи от Ирландия.

2. В съответствие с разпоредбите на ирландското законодателство, което допуска данъчен кредит по отношение на ирландския данък, за всеки данък, платен извън територията на Ирландия (което не засяга общите принципи възприети в тази спогодба) –

(а) Българският данък, подлежащ на плащане на основание на българското законодателство и в съответствие с тази Спогодба, независимо дали пряко или чрез приспадане от печалбите, доходите или печалбите от прехвърляне на имущество от източници в България (с изключение на данъка върху дивиденди, дължим върху печалбите, от които са изплатени тези дивиденди), се допуска като данъчен кредит по отношение на всеки ирландски данък, изчислен върху същите печалби, доходи или печалби от прехвърляне на имущество, спрямо които е изчислен българският данък.

(б) Когато дружество, което е местно лице на България, изплаща дивиденди на дружество, местно лице на Ирландия и контролира пряко или непряко 10 или повече на сто от акциите с право на глас в дружеството изплащащо дивидентите, при допускането на кредита се взема предвид (като допълнение към всеки български данък, за който се допуска кредит по силата на буква (а) на тази алинея) българският данък, платен от дружеството върху печалбите от които са изплатени дивидентите.

3. За целите на алинеи 1 и 2, се счита, че печалби, доходи и печалби от прехвърляне на имущество, притежавани от местно лице на едната договаряща държава, които могат да се облагат с данък в другата договаряща държава в съответствие с тази Спогодба, са придобити от източници в тази друга държава.

4. Когато, в съответствие с разпоредбите на тази спогодба, доходи получени от местно лице на едната договаряща държава, са освободени от облагане с данък в тази държава, същата може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи.

5. Когато, в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, доходи или печалби от прехвърляне на имущество са изцяло или частично освободени от данък в едната договаряща държава и, съгласно действащото законодателство в другата договаряща държава, такива доходи или печалби от прехвърляне на имущество на физическо лице подлежат на облагане с данък върху сумата, която е преведена или получена в тази друга държава, а не по отношение на цялата сума, тогава допустимото данъчно облекчение по силата на тази Спогодба в първата договаряща държава, се прилага само за тази част от доходите или печалбите от прехвърляне на имущество, която е преведена или получена в тази друга държава.

ГЛАВА V
СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ
Член 24
РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства и по-специално във връзка с качеството им на местни лица, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл.1, настоящата разпоредба се прилага и за лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба, обаче, няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане, с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се приспадат при облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него

задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 25

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по ал. 1 на член 24, пред компетентния орган на тази договаряща държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си обменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от Спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на тази информация не е ограничен от чл.1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, същ както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците обхванати от Спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и обичайната административна практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, търговска или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

Член 27

ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съобразно общите правила на международното право или по силата на специални споразумения.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми другата за изпълнение на процедурата по националното ѝ законодателство за влизане в сила на тази Спогодба.

2. Тази спогодба влиза в сила от датата на получаване на последното от тези уведомления и се прилага:

а) за Ирландия:

(I) по отношение на данъка върху доходите и данъка върху печалбата от прехвърляне на имущество, за всяка данъчна година, започваща на или след 6 април на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

(II) по отношение на данъка върху печалбата, за всяка финансова година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) за България:

(I) по отношение на данъците удържани при източника, за доходите получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

(II) по отношение на другите данъци върху доходите, за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

Член 29 ПРЕКРАТЯВАНЕ

Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на Спогодбата по всяко време след изтичането на период от пет години от датата, на която Спогодбата влиза в сила, при условие, че най-малко шест месеца предварително е постъпило уведомление за прекратяване по дипломатически път.

В такъв случай, Спогодбата ще престане да действа:

а) за Ирландия:

(I) по отношение на данъка върху доходите и данъка върху печалбите от прехвърляне на имущество, за всяка данъчна година, започваща на или след 6 април на календарната година, следваща датата, на която периодът, определен в уведомлението за прекратяване, изтича;

(II) по отношение на данъка върху печалбата, за всяка финансова година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща датата, на която периодът, определен в уведомлението за прекратяване, изтича,

б) за България:

(I) по отношение на данъците удържани при източника, за доходите получени на или след 1 януари на календарната година, следваща датата, на която периодът, определен в уведомлението за прекратяване, изтича;

(II) по отношение на другите данъци върху доходите, за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща датата, на която периодът, определен в уведомлението за прекратяване, изтича.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в два екземпляра в Дъблин на 5 октомври 2000 година, на български и английски езици, като и двата текста имат еднаква сила.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
ИРЛАНДИЯ: